

Bekering en **WEDERGEBOORTE**

IS BEKERING EEN AANRAKING VAN GOD OF EEN EMOTIE? OF IS HET DE OVERGANG TOT EEN ANDER GELOOF OF EEN ANDERE OVERTUIGING? EN WAT IS WEDERGEBOORTE? IS DAT OPNIEUW GEBOREN WORDEN OF, ZOALS SOMMIGEN DENKEN, REÏNCARNATIE? WAT HEEFT BEKERING MET WEDERGEBOORTE TE MAKEN? ZIJN BEKERING EN WEDERGEBOORTE TWEE KANTEN VAN DEZELFDE MEDAILLE? KAN IK MEERDERE KEREN WEDERGEBOREN WORDEN? ZOMAAR WAT VRAGEN. IN DIT ARTIKEL WILLEN WE PROBEREN OP ENKELE VAN DEZE VRAGEN EEN ANTWOORD TE VINDEN. NOG INTERESSANTER IS DE VRAAG: EN WAARUIT BLIJKT DAN DAT IK BEN WEDERGEBOREN EN MEZELF TOT GOD BEKEERD HEB?

• door Gerard Hoddenbagh

Bekering

De eerste woorden die de Heer spreekt na zijn doop door Johannes de Doper en de verzoeking in de woestijn, zijn: 'Bekeert u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen' (Matth.4:17). In Mark.1:15 voegt Hij eraan toe: 'En gelooft het evangelie'. Al eerder heeft Johannes de Doper hetzelfde gezegd (Matth.3:2). Daarmee wordt de toon van het evangelie gezet: willen we het koninkrijk der hemelen kunnen binnengaan, dan is bekering een voorwaarde. We zullen dan ons zelfbeschikkingsrecht moeten opgeven en ons moeten onderwerpen aan het hemels koningschap. Bekering is een duidelijk appél aan de verantwoordelijkheid van de mens (zie bijv. Hand.17:30,31).

Wat bekering inhoudt wordt duidelijk uit bijv. Hand.3:19: 'Hebt dan berouw en bekeert u'. We zouden ook kunnen lezen: 'Bekeert u en bekeert u'. Het eerste woord geeft een innerlijke verandering aan, een verandering van gezindheid. Het tweede woord de daarop volgende uiterlijke ommekeer. Het tweede wordt bv. gebruikt in Matth.9:22 waar staat: En Jezus keerde zich om. Hoewel bekering dus een appél is aan de verantwoordelijkheid van de mens is het anderzijds toch zo dat God door het werk van de Heer Jezus de mogelijkheid tot bekering biedt. Zo bijv. in Hand.5:30,31 waar staat: 'De God van onze vaders heeft Jezus opgewekt, die u hebt omgebracht door Hem te hangen aan een hout. Deze heeft God als Overste Leidsman en Heiland door zijn rechterhand

verhoogd om aan Israël bekering en vergeving van zonden te geven', en ook Hand.11:18 waar we lezen: Dus ook aan de volken heeft God bekering tot het leven gegeven.

Bekering en vruchten

Bijbelse bekering is geen tijdelijke emotionele opwelling of aanraking, maar een diepingrijpende, allesomvattende ommekeer in ons bestaan met blijvende gevolgen. Johannes de Doper zegt: 'Brenge dan vruchten voort, de bekering waardig' (Matth.3:8). In Hand.26:20 lezen we: 'Ik heb eerst hun die in Damascus en in Jeruzalem waren en in het hele land van Judéa en aan de volken verkondigd, dat zij berouw moesten hebben en zich tot God bekeren en werken doen, de bekering waardig'. Dezelfde Paulus zegt in

een ander verband: 'U bent bedroefd geworden in overeenstemming met God...want de droefheid in overeenstemming met God bewerkt een onberouwelijke bekering tot behoudenis' (2Kor.7:9,10).

Deze eenmalige fundamentele inkeer met blijvende gevolgen moet wel iedere dag worden waargemaakt. De Heer zegt bijv.: 'Als iemand achter Mij wil komen, laat hij zichzelf verloochenen, dagelijks zijn kruis opnemen en Mij volgen'(Luk.9:23).

Ik zou dit geen dagelijkse bekering willen noemen, maar dagelijkse navolging. Na de eenmalige bekering die een radicale verandering van positie tot gevolg heeft, volgt de weg van discipelschap.

Samenvattend kunnen we zeggen dat bekering

- de verantwoordelijkheid is van de mens
- een voorwaarde is om in contact met God te komen
- een allesomvattende, diepingrijpende, eenmalige ommekeer is in ons bestaan met blijvende gevolgen.
- mogelijk geworden is door het werk van de Heer Jezus en zijn verhoging aan de rechterhand van God.

Wedergeboorte

Na de roeping van de discipelen en het veranderen van water in wijn als het begin van zijn tekenen in het evangelie naar Johannes is het eerste wat de Heer tegen Nicodémus in Joh.3:3 zegt: 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: tenzij iemand opnieuw geboren wordt, kan hij het koninkrijk van God niet zien'. Hij herhaalt deze voorwaarde om ook maar iets van het koninkrijk van God te kunnen zien met andere woorden in vs.5 en voegt er ook iets aan toe: 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het koninkrijk van God niet binnengaan. Wat uit het vlees geboren is, is vlees; en wat uit de Geest geboren is, is geest. Verwonder u niet dat Ik u gezegd heb: U moet opnieuw geboren worden'.

De woorden 'U moet opnieuw geboren worden' zijn niet zozeer een appél op onze

Bekering is een diepingrijpende, allesomvattende ommekeer in ons bestaan met blijvende gevolgen.

verantwoordelijkheid – wie is er immers verantwoordelijk voor zijn eigen geboorte? – maar wijzen wel op een gebeurtenis die móet plaatsvinden om het leven te zien.

De Heer laat meteen ook doorschemeren dat die nieuwe geboorte iets wonderbaarlijks is, iets onberekenbaars heeft, iets waar wij geen grip op hebben: 'De wind waait waarheen hij wil, en u hoort zijn geluid, maar u weet niet waar hij vandaan komt en waar hij heengaat; zo is ieder die uit de Geest geboren is'. God is soeverein, eigenmachtig!

Toch hebben wij een verantwoordelijkheid en wel om te geloven. Want als de Heer Nicodémus duidelijk gemaakt heeft welke voorwaarde er is om het koninkrijk van God te kunnen zien en te kunnen binnengaan, spreekt Hij over 'geloof' (vs. 14-18). Gods kant is de wedergeboorte en onze kant is 'geloven'.

Spurgeon zegt het heel treffend: 'En, inderdaad, de Heer brengt deze nieuwe geboorte tot stand in allen die in Jezus geloven, en hun geloven is het stelligst bewijs, dat zij wedergeboren zijn. Wij verlaten ons op Jezus voor datgene, wat wijzelf niet kunnen doen. Indien wij het wel zouden kunnen, waartoe zou het dan nodig zijn om op Hem te zien? Onzer is het te geloven; des Heren is het, om ons te doen wedergeboren worden. Hij wil niet voor ons geloven, noch moeten wij zijn werk van de wedergeboorte willen doen'. (C.H. Spurgeon, Alles is genade p. 126,127). Het werk van de Heilige Geest voltrekt zich echter in het verborgene (vgl. Joh.3:8 met Pred.11:5) en kan alleen maar worden gezien in zijn gevolgen: 'De wind waait waarheen hij wil, en u hoort zijn geluid, maar u weet niet waar hij vandaan komt en waar hij heengaat'.

Woord en Geest

Het 'instrument' dat God gebruikt om ons wedergeboren te doen worden is het Woord: 'U, die wedergeboren bent, niet uit vergankelijk maar uit onvergankelijk zaad, door Gods levend en blijvend woord' (1Petr.1:23), en 'Naar zijn wil heeft Hij ons voortgebracht door het woord van de waarheid' (Jak.1:18). Echter, het geschreven Woord alleen bewerkt nog niet deze nieuwe geboorte – al wordt het nog zo Bijbelgetrouw gebracht en in persoonlijke gesprekken doorgegeven. Slechts wanneer de levende Geest van God het in de harten van hen tot wie we spreken tot leven wekt, is het gevolg de nieuwe geboorte. Het is de Geest die levend maakt (2Kor.3:6). Vandaar dat de Heer Jezus zegt: 'Tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest'. Het water is hier niet, zoals soms gezegd wordt, het doopwater, maar een beeld van het Woord (Ps.119:9,11; Joh.15:3; Ef.5:26 – vgl. ook met Ez.36:25-27).

Het Woord wordt vergeleken met water en zo is het ook bedoeld in Joh.13:10: 'Wie gebaad is (eenmaal wedergeboren is door het levend en blijvend woord van God), heeft alleen nodig zich de voeten te laten wassen (dit is de dagelijkse reiniging door het Woord.

Twee kanten van een medaille?

Zijn bekering en wedergeboorte de twee kanten van eenzelfde medaille? Is bekering de menselijke verantwoordelijkheid en wedergeboorte de kant van God? We lopen als mensen altijd het gevaar om het goddelijk mysterie te willen verklaren. We houden van schema's. Sommigen zeggen dat het fifty fifty is, anderen dat bekering honderd procent de menselijke verantwoordelijkheid is en wedergeboorte honderd

procent Gods kant. Weer anderen zeggen dat een uiterlijke bekering, om echt en blijvend te zijn, het gevolg is van een wedergeboorte. Nog weer anderen zeggen het precies andersom: een mens wordt pas wedergeboren als hij zich bekeert. In al die beweringen zit waarschijnlijk iets van waarheid. Misschien heeft onze uitleg wel te maken met onze eigen ervaring en moeten we daarom voorzichtig zijn met al te dogmatische uitspraken.

Samenvattend kunnen we zeggen dat wedergeboorte

- a. een werk van God is
- b. een voorwaarde is om het koninkrijk van God te kunnen zien en binnengaan
- c. iets onberekenbaars heeft en iets is waar we geen grip op hebben
- d. niet helemaal buiten onze verantwoordelijkheid omgaat, omdat we worden opgeroepen om te geloven
- e. eenmalig is en niet herhaald kan worden.

En in de praktijk?

Dat iemand wedergeboren is kan niet onopgemerkt blijven. Het is als met het dal van de dorre doodsbeenderen in Ezechiël 37: 'Er ontstond een geruis, en zie, een beweging...en de geest kwam in hen en zij herleefden en gingen op hun voeten staan, een geweldig groot leger' (vs. 7-10). Alles spreekt van leven.

De wedergeboorte lijkt ook op de lente. De bomen lopen uit, de bloemen komen uit de knop. Alles leeft, geurt en kleurt. En dat is precies het geval wanneer iemand wedergeboren wordt. Er is leven, beweging, geur en kleur!

Als we de wedergeboorte vergelijken met de natuurlijke geboorte dan zien we dat er ook honger en dorst is. Het eerste dat een pasgeboren baby doet is huilen. Leven uit zich op één of andere manier. Bij de wederge-

borene ontstaat honger naar God, een hongeren en dorsten naar gerechtigheid en nog veel meer. Er ontstaat ook het verlangen om anderen te ontmoeten die dezelfde ervaring opgedaan hebben en met de blindgeborene kunnen zeggen: 'Eén ding weet ik, dat ik blind was en nu zie' (Joh.9:25). En bovenal zal er een verlangen komen om Degene te leren kennen door Wie deze wedergeboorte tot stand is gekomen: Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die naar zijn grote barmhar-

tigheid ons heeft wedergeboren doen worden tot een levende hoop door de opstanding van Jezus Christus uit de doden. (1Petr.1:3)

We weten nooit waar de Heilige Geest, Gods heilige duif, zich zou neerlaten.